

Để viết tốt hơn các em cần phải luyện tập chăm chỉ cũng như tham khảo thêm ở các bài văn mẫu tả mẹ lớp 6 tại chuyên trang của chúng tôi. Nó sẽ giúp các em có thêm nhiều kiến thức về tả mẹ lớp 6 ý nghĩa phong phú và những từ ngữ hay hơn để áp dụng vào bài làm của mình.

Dưới đây là một số bài văn tả về mẹ lớp 6 ngắn gọn, có ý nghĩa đầy đủ nhất được chia sẻ miễn phí, hỗ trợ các em ôn luyện hiệu quả. Mời các em học sinh cùng quý thầy cô tham khảo.

Dàn ý tả mẹ của em lớp 6:

Dưới đây là phần dàn ý tả về mẹ của em lớp 6 chi tiết xin mời các bạn cùng tham khảo.

1. Mở bài:

- Dẫn thơ hoặc ca bài, bài hát nói về mẹ

“Lòng mẹ bao la như biển Thái Bình dạt dào”

- Trong cuộc đời này, không ai yêu thương, quan tâm, chăm sóc và lo lắng cho mình bằng mẹ.

- Với em, mẹ là người quan trọng nhất, người em yêu quý và kính trọng nhất

2. Thân bài:

- Tả ngoại hình (đoạn 1)

- Mẹ không phải là người phụ nữ đẹp. Hình ảnh mẹ trong em thật giản dị nhưng cũng rất cao quý

- Dáng mẹ gầy, nhìn dáng mẹ tôi đã thấy được bao nỗi vất vả, lo toan...

- Dáng đi của mẹ uyển chuyển, nhẹ nhàng...

- Khuôn mặt mẹ không được trắng trẻo mà đã bị nắng mưa làm đen sạm đi...

- Đôi mắt mẹ trong tôi thật đẹp, nó lấp lánh niềm vui khi..., nó đượm buồn khi, nó dịu dàng ấm áp khi... Trên đôi mắt ấy đã có những nếp nhăn trước tuổi.

- Nụ cười tươi luôn nở trên môi mẹ dù khó khăn vất vả như thế nào chẳng nữa

- Tôi nhận ra bàn tay mẹ thô ráp, chiếc áo mẹ đã bạc màu, đôi vai mẹ gầy hơn trước.

- Hình như trông mẹ già hơn cái tuổi bốn mươi của mẹ. Mái tóc dài mượt ngày trước giờ đã ngắn và mỏng đi khá nhiều, thấp thoáng đã thấy những sợi bạc.

- Tả về tính cách, hoạt động (đoạn 2)

- Mẹ là một giáo viên luôn tận tụy với công việc. Những đêm khuya khi tôi đã ngủ, tôi thấy mẹ vẫn miệt mài bên bàn làm việc với những chồng vở của học sinh. Mẹ cẩn thận sửa từng lỗi nhỏ trong bài làm...
- Với gia đình, mẹ luôn chu toàn mọi việc, chăm sóc ân cần cho cả gia đình... Một mình mẹ lo hết cả công việc nhà, làm tròn trách nhiệm trong công việc ở trường.
- Mẹ là một người vợ hiền, một người dâu thảo.
- Tả về kỉ niệm với mẹ, sự quan tâm của mẹ với mình (đoạn 3)
- Với tôi, mẹ luôn dành sự quan tâm nhiều nhất: Lo cho tôi từng bữa ăn, giấc ngủ, mẹ còn dành chút thời gian ít ỏi khi nghỉ ngơi để hướng dẫn tôi học tập.
- Ánh mắt mẹ dịu dàng, hiền hậu chỉ cho tôi từng lỗi sai, giúp tôi hiểu bài hơn.
- Mẹ luôn bên tôi khi tôi gặp khó khăn, động viên an ủi khi tôi vấp ngã. Mẹ hứng hết nỗi cực nhọc để tôi có được cuộc sống hạnh phúc, đủ đầy.
- Sống mũi mẹ không cao nhưng rất hài hòa với khuôn mặt của mẹ.

3. Kết bài:

- Nêu tình cảm với mẹ
- Tôi sẽ cố gắng.....

Top những bài văn hay về mẹ lớp 6:

Sau đây là top 10 bài văn tả mẹ lớp 6 ngắn gọn đã được chúng tôi sưu tầm và chọn lọc kính mời quý thầy cô cùng các em học sinh đón xem.

1. Bài văn mẫu tả mẹ lớp 6

Đề bài : Hãy viết bài văn lớp 6 tả về mẹ.



Bài làm:

Trong gia đình, vì em là con út nên ai cũng thương yêu em hết mực, nhưng mẹ là người gần gũi, chăm sóc em nhiều nhất.

Năm nay, mẹ em gần bốn mươi mốt tuổi. Với thân hình mảnh mai, thon thả đã tô đậm cho mẹ với vẻ đẹp của người mẹ hiền từ, mái tóc đen óng mượt mà dài ngang lưng được mẹ thắt lên gọn gàng khi ra đường. Đôi mắt mẹ đen láy luôn nhìn em với ánh mắt trìu mến gần gũi. Khuôn mặt mẹ hình trái xoan với làn da trắng. Đôi môi mỏng đỏ hồng nằm dưới chiếc mũi cao thanh tú làm cho càng nhìn càng thấy đẹp. Khi cười nhìn mẹ tươi như hoa, đóa hoa hồng vừa nở sớm mai. Đôi bàn tay mẹ tròn trịa, trắng trẻo đã nuôi nấng, dịu dặt em từ thưở em vừa lọt lòng. Giọng nói của mẹ đầy truyền cảm, lúc mượt mà như tiếng ru, lúc ngân nga như tiếng chim họa mi buổi sớm. Mẹ em may và thêu rất đẹp, đặc biệt là may áo dài, thường ngày mẹ hay mặc bộ đồ bộ gọn gàng, khi đi dạy học mẹ mặc những bộ áo dài cũng do mẹ tự may trông thật duyên dáng, sang trọng.

Ở nhà, mẹ là người đảm nhiệm công việc nội trợ. Mẹ giao cho em các công việc nhẹ nhàng như: quét nhà, gấp quần áo... Còn ba thì phụ mẹ giặt đồ, dọn dẹp nhà cửa sạch sẽ, thỉnh thoảng mẹ mua hoa về chưng ở phòng khách cho đẹp nhà. Mỗi khi khách đến mẹ luôn đón tiếp nồng hậu, mời khách đĩa trái cây và nước mát. Sáng mẹ là người thức dậy sớm để chuẩn bị thức ăn sáng cho cả nhà, để hai anh em cùng cắp sách đến trường kịp giờ học. Khi em ốm đau mẹ phải thức suốt đêm để chăm sóc. Buổi tối, mẹ thường dành khoảng ba mươi phút để giảng bài cho em, sau

đó mẹ ngồi chấm bài, soạn giáo án chuẩn bị cho tiết lên lớp ngày mai ở trường... Mẹ rất nhân hậu, hiền từ, khi lên lớp mẹ xem học trò như các con của mình, cũng diu dặt thương yêu hết mực nên mẹ được rất nhiều học sinh yêu mến. Khi em phạm lỗi, mẹ chỉ nhắc nhở chứ không mắng và cũng chưa đánh em bao giờ.

Mẹ em thật đáng quý, em luôn yêu thương mẹ và tự hào vì được làm con của mẹ. Mỗi khi được mẹ ôm ấp, nằm trong lòng mẹ em cảm thấy thật ấm áp. Trong trái tim em, mẹ là tất cả, mẹ là cô tiên tuyệt vời nhất trong cuộc đời em... Em mong sao cho mình mau lớn để có thể giúp cho mẹ đỡ vất vả hơn. Em hứa sẽ chăm học và cố gắng học thật giỏi để trả ơn cho mẹ và thầy cô đã dạy dỗ, nuôi nấng em nên người. Mẹ ơi, con yêu mẹ lắm!

2. Tập làm văn tả mẹ lớp 6 ngắn gọn

Đề bài: Kể về người mẹ của em lớp 6.

Bài làm:

"Sinh con ra trong bao nhiêu khó nhọc, mẹ yêu thương con hơn yêu cuộc sống". Mỗi lần nghe lời bài hát em chỉ muốn chạy thật nhanh đến bên mẹ ôm chầm lấy mẹ, thơm lên má lên trán mẹ, cảm ơn mẹ đã sinh ra và yêu thương em.

Mẹ em năm nay đã ba mươi tuổi nhưng ai cũng nói trông mẹ trẻ như ngoài hai mươi. Dáng người mẹ dong dỏng cao, làn da mẹ trắng nõn như da em bé. Mẹ có khuôn mặt trái xoan, nhỏ nhắn. Nổi bật trên khuôn mặt ấy là đôi mắt như biết nói, đen láy, mỗi khi mẹ cười đôi mắt ấy lại lấp lánh lạ thường. Ai cũng bảo em có đôi mắt rất giống mẹ khiến em rất tự hào. Mũi mẹ cao, thẳng, là mũi dọc dừa. Đôi môi mẹ không dùng son bao giờ nhưng luôn có màu hồng tự nhiên rất tươi.

Mỗi khi mẹ cười, hàm răng trắng muốt lộ ra trông rất đẹp. Mẹ thích để tóc ngắn ngang vai nhuộm màu hạt dẻ, trông rất trẻ trung. Thường thì mẹ nội trợ ở nhà, mẹ mặc một bộ đồ ở nhà rất đơn giản, đến khi đi tiệc mẹ hay thích mặc những chiếc váy liền có màu trắng hoặc xanh. Mẹ bảo mẹ rất thích hai màu này nên quần áo của mẹ đa phần đều là màu như vậy. Mẹ em nấu ăn rất ngon, bố luôn nói là bố thích về nhà ăn hơn là ăn với khách ở bên ngoài vì đồ mà mẹ nấu còn ngon hơn ở nhà hàng.

Bữa sáng mẹ cũng dậy sớm để chuẩn bị cho cả nhà để cả nhà có một bữa dinh dưỡng nạp năng lượng cho ngày mới. Thỉnh thoảng, khi rảnh rỗi, mẹ còn dạy em biết cách nấu ăn nhưng có lẽ

còn phải học nhiều em mới nấu được ngon như mẹ. Ở lớp em có cô giáo dạy bảo học hành, ở nhà, em chính là cô giáo của em. Mẹ có một giọng nói dịu dàng truyền cảm, mỗi khi mẹ dạy em đọc bài em đều cảm thấy rất thích thú vì mỗi bài đọc qua giọng đọc của mẹ đều trở nên hay về dễ hiểu lạ thường làm cho em bị cuốn vào bài giảng ngay lập tức.

Đôi tay mẹ mũm mĩm, trắng ngần với những ngón tay búp măng. Đôi bàn tay ấy đã ân cần chải tóc cho em mỗi ngày, cầm tay em dạy em tập viết, đôi bàn tay chăm em ốm, nấu cơm cho em ăn... Em yêu lắm đôi bàn tay mẹ. Mẹ vì em đã hi sinh rất nhiều, thanh xuân của mẹ đã dồn hết cho em, tình yêu mẹ đã đặt hết lên em, biết điều đó, em biết rằng mình không thể làm mẹ thất vọng.

Em rất yêu mẹ, trong trái tim em mẹ là tất cả, không ai có thể thay thế. Em tự hứa với lòng phải học thật giỏi, thật chăm ngoan để mẹ vui lòng.

3. Văn mẫu tả mẹ lớp 6 hay

Đề bài: tả bài văn về mẹ lớp 6.

Bài làm:

Chúng ta có được đôi mắt để thấy cuộc sống, có được một cuộc đời để sống và tận hưởng thường cảm ơn tạo hóa, cảm ơn chúa trời. Nhưng đôi khi lại vô tình quên mất người trực tiếp trao sự sống cho mình, người đi suốt cuộc đời không ai có thể hiểu con hơn, chính là mẹ. Và mẹ là ý nghĩa lớn nhất trong cuộc đời tôi.

Người khác vẫn thường tự hào rằng mẹ họ là một cô giáo, là một người phụ nữ rất xinh đẹp. Tôi luôn tự hào vì mình có một người mẹ nông dân và chẳng có gì nổi bật lắm. Như bao người nông dân khác chỉ biết “đầu tắt mặt tối” đi làm để kiếm tiền nuôi con cái, mẹ tôi không có nước da hồng hào, cũng chẳng có đôi mắt bồ câu hay mũi dọc dừa. Nước da mẹ đã đen sạm, in màu sương gió và nắng gắt. Mẹ tôi cũng không có gì đặc biệt. Khuôn mặt bình thường như những người phụ nữ bình thường, mái tóc dài thường được búi gọn bởi một chiếc đĩa để dễ dàng cho làm việc. Mẹ cũng không biết cách đi đứng, ăn nói nhã nhặn và tế nhị theo tiêu chuẩn người phụ nữ. Như những người nông dân luôn thật thà chân chất, mẹ luôn nghĩ gì sẽ nói ấy.

Những người nông dân không biết nói những lời yêu thương mềm mại. Họ chỉ thể hiện bằng hành động. Mẹ tôi cũng vậy. Không biết mẹ đã nói rằng mẹ yêu tôi lần nào chưa? Theo trí nhớ của tôi thì là chưa. Nhưng tôi chắc chắn rằng mẹ rất yêu và thương tôi. Mẹ không nói yêu nhưng

mọi đồ ăn, mọi thứ tốt nhất mẹ đều dành cho tôi. Không nói thương tôi, nhưng mẹ vẫn vừa mắng vừa xót khi thấy tôi bị thương, mẹ không cho tôi làm những việc nặng nhọc. Mẹ biết rằng, chỉ có học với giúp cuộc đời con cái không khổ như mình nên dẫu nhà không có điều kiện nhưng không bao giờ mẹ để tôi thiếu gì so với bạn bè, chưa lần nào mẹ phàn nàn về chi phí đi học. Những lời mắng mỏ còn nhiều hơn cả yêu thương, nhưng những hành động yêu thương còn nhiều hơn thế nữa. Những người nông dân hiền lành, chân chất nhưng luôn giàu tình yêu thương và đức hi sinh như thế.

Tôi yêu nhất là đôi bàn tay mẹ. Đôi bàn tay không mềm mại như những tháp bút như những giáo viên, không uyển chuyển như những người phụ nữ truyền thống, bàn tay ấy thô ráp và nứt nẻ. Công việc đồng áng, những ngày gánh hàng ra chợ bán đã làm cho đôi tay kia chai sạn như thế nào, mẹ cũng biết nữa. Có những lớp da đã bị bong ra một mảng, chẳng dễ nhìn một chút nào. Nhưng đôi bàn tay ấy lại ấm áp đến lạ kì. Đôi bàn tay nuôi tôi lớn đến giờ. Đôi bàn tay tết tóc cho tôi mà ngày nào bạn bạn cũng khen tôi nức nở. Đôi bàn tay đã nấu cho tôi những món ngon nhất trên đời mà có lẽ sơn hào hải vị cũng không thể bằng được; đã quạt cho tôi những trưa hè nắng gắt, đắp chăn cho tôi vào những khuya tôi ngủ quên. Đôi bàn tay đã đánh đòn tôi rồi lát sau chính nó lại thoa thuốc cho tôi. Và mỗi khi tôi áp má vào tay mẹ, tôi lại thấy một sự bình yên đến lạ kì. Chỉ có tình yêu thương của người mẹ mới chính là lá chắn tốt nhất cho con suốt cả cuộc đời.

Tôi tự hào vì mẹ mình. Tự hào về một người mẹ bình thường nhưng lại có một tình yêu hơn cả bình thường. Dẫu sau này, cuộc đời có như thế nào, chữ “Mẹ” ấy vẫn mãi không thay đổi. Mãi mãi...

4. Bài văn tả người mẹ lớp 6

Đề bài: Đề văn tả mẹ lớp 6.



Bài làm:

Trong cuộc đời này, có ai lại không được lớn lên trong vòng tay của mẹ, được nghe tiếng ru hời ầu ơ ngọt ngào, có ai lại không được chìm vào giấc mơ trong gió mát tay mẹ quạt mỗi trưa hè oi ả. Và trong cuộc đời này, có ai yêu con bằng mẹ, có ai suốt đời vì con giống mẹ, có ai sẵn sàng sẻ chia ngọt bùi cùng con như mẹ.

Với tôi cũng vậy, mẹ là người quan tâm đến tôi nhất và cũng là người mà tôi yêu thương và mang ơn nhất trên đời này. Tôi vẫn thường nghĩ rằng mẹ tôi không đẹp. Không đẹp vì không có cái nước da trắng, khuôn mặt tròn phúc hậu hay đôi mắt long lanh... mà mẹ chỉ có khuôn mặt gầy gò, rám nắng, vàng trán cao, những nếp nhăn của cái tuổi 40, của bao âu lo trong đời in hằn trên khóe mắt. Nhưng bố tôi bảo mẹ đẹp hơn những phụ nữ khác ở cái vẻ đẹp trí tuệ. Đúng vậy, mẹ tôi thông minh, nhanh nhẹn, tháo vát lắm. Trên cương vị của một người lãnh đạo, ai cũng nghĩ mẹ là người lạnh lùng, nghiêm khắc. Có những lúc tôi cũng nghĩ vậy. Nhưng khi ngồi bên mẹ, bàn tay mẹ âu yếm vuốt tóc tôi, mọi ý nghĩ đó tan biến hết. Tôi có cả giác lâng lâng, xao xuyến khó tả, cảm giác như chưa bao giờ tôi được nhận nhiều yêu thương đến thế. Dường như một dòng yêu thương mãnh liệt qua bàn tay mẹ truyền vào sâu trái tim tôi, qua ánh mắt, đôi môi trìu mến, qua nụ cười ngọt ngào, ... qua tất cả những gì của mẹ. Tình yêu ấy chỉ khi người ta gần bên mẹ lâu rồi mới cảm thấy được thôi. Từ nhỏ đến lớn, tôi đón nhận tình yêu vô hạn của mẹ như một ân huệ, một điều đương nhiên.

Trong con mắt một đứa trẻ, mẹ sinh ra là để chăm sóc con. Chưa bao giờ tôi tự đặt câu hỏi: Tại sao mẹ chấp nhận hy sinh vô điều kiện vì con?. Mẹ tốt, rất tốt với tôi nhưng có lúc tôi nghĩ mẹ thật quá đáng, thật... ác. Đã bao lần, mẹ mắng tôi, tôi đã khóc. Khóc vì uất ức, cay đắng chứ đâu khóc vì hối hận. Rồi cho đến một lần... Tôi đi học về, thấy mẹ đang đọc trộm nhật ký của mình. Tôi tức lắm, giằng ngay cuốn nhật ký từ tay mẹ và hét to: “ Sao mẹ quá đáng thế! Đây là bí mật của con, mẹ không có quyền động vào. Mẹ ác lắm, con không cần mẹ nữa! ” Cứ tưởng, tôi sẽ ăn một cái tát đau điếng. Nhưng không mẹ chỉ lặng người, hai gò má tái nhợt, Khóe mắt rung rung. Có gì đó khiến tôi không dám nhìn thẳng vào mắt mẹ.

Tôi chạy vội vào phòng, khóa cửa mặc cho bố cứ gọi mãi ở ngoài. Tôi đã khóc, khóc nhiều lắm, ướt đầm chiếc gối nhỏ. Đêm càng về khuya, tôi thao thức, trằn trọc. Có cái cảm giác thiếu vắng, hụt hẫng mà tôi không sao tránh được. Tôi đã tự an ủi mình bằng cách tôi đang sống trong một thế giới không có mẹ, không phải học hành, sẽ rất hạnh phúc. Nhưng đó đâu lấp đầy được cái khoảng trống trong đầu tôi. Phải chăng tôi thấy hối hận? Phải chăng tôi đang thêm khát yêu thương? ...

Suy nghĩ miên man làm tôi thiếp đi dần dần. Trong cơn mơ màng, tôi cảm thấy như có một bàn tay ấm áp, khẽ chạm vào tóc tôi, kéo chặn cho tôi. Đúng rồi tôi đang mong chờ cái cảm giác ấy, cảm giác ngọt ngào đầy yêu thương. Tôi chìm đắm trong giây phút dịu dàng ấy, cố nhắm nghiền mắt vì sợ nếu mở mắt, cảm giác đó sẽ bay mất, xa mãi vào hư vô và trước mắt ta chỉ là một khoảng không thực tại. Sáng hôm sau tỉnh dậy, tôi cảm thấy căn nhà sao mà u buồn thế. Có cái gì đó thiếu đi. Sáng đó, tôi phải ăn bánh mì, không có cơm trắng như mọi ngày. Tôi đánh bạo, hỏi bố xem mẹ đã đi đâu. Bố tôi bảo mẹ bị bệnh, phải nằm viện một tuần liền. Cảm giác buồn tủi đã bao trùm lên cái khối óc bé nhỏ của tôi. Mẹ nằm viện rồi ai sẽ nấu cơm, ai giặt giũ, ai tâm sự với tôi? Tôi hối hận quá, chỉ vì nóng giận quá mà đã làm tan vỡ hạnh phúc của ngôi nhà nhỏ này. Tại tôi mà mẹ ốm. Cả tuần ấy, tôi rất buồn. Nhà cửa thiếu nụ cười của mẹ sao mà cô độc thế. Bữa nào tôi cũng phải ăn cơm ngoài, không có mẹ thì lấy ai nấu những món tôi thích. Ôi sao tôi nhớ đến thế những món rau luộc, thịt hầm của mẹ quá luôn.

Sau một tuần, mẹ về nhà, tôi là người ra đón mẹ đầu tiên. Vừa thấy tôi, mẹ đã chạy đến ôm chặt tôi. Mẹ khóc, nói: “ Mẹ xin lỗi con, mẹ không nên xem bí mật của con. Con ... con tha thứ cho mẹ, nghe con.” Tôi xúc động nghẹn ngào, nước mắt tuôn ướt đầm. Tôi chỉ muốn nói: “ Mẹ ơi lỗi tại con, tại con hư, tất cả tại con mà thôi. ”. Nhưng sao những lời ấy khó nói đến thế. Tôi đã ôm mẹ, khóc thật nhiều. Chao ôi! Sau cái tuần ấy tôi mới thấy mẹ quan trọng đến nhường nào. Hằng

ngày, mẹ bù đầu với công việc mà sao mẹ như có phép thần. Sáng sớm, khi còn tối trời, mẹ đã lo cơm nước cho bố con. Rồi tối về, mẹ lại nấu bao nhiêu món ngon ơi là ngon. Những món ăn ấy nào phải cao sang gì đâu. Chỉ là bữa cơm bình dân thôi nhưng chứa chan cái niềm yêu thương vô hạn của mẹ. Bố con tôi như những chú chim non đón nhận từng giọt yêu thương ngọt ngào từ mẹ. Những bữa nào không có mẹ, bố con tôi hò nhau làm việc toáng cả lên. Mẹ còn giặt giũ, quét tước nhà cửa... việc nào cũng chăm chỉ hết. Mẹ đã cho tôi tất cả nhưng tôi chưa báo đáp được gì cho mẹ. Kể cả những lời yêu thương tôi cũng chưa nói bao giờ. Đã bao lần tôi trần trọc, lấy hết can đảm để nói với mẹ nhưng rồi lại thôi, chỉ muốn nói rằng: Mẹ ơi, bây giờ con lớn rồi, con mới thấy yêu mẹ, cần mẹ biết bao. Con đã biết yêu thương, nghe lời mẹ. Khi con mắc lỗi, mẹ nghiêm khắc nhắc nhở, con không còn giận dỗi nữa, con chỉ cúi đầu nhận lỗi và hứa sẽ không bao giờ phạm phải nữa. Khi con vui hay buồn, con đều nói với mẹ để được mẹ vỗ về chia sẻ bằng bàn tay âu yếm, đôi mắt dịu dàng. Mẹ không chỉ là mẹ của con mà là bạn, là chị... là tất cả của con. Con lớn lên rồi mới thấy mình thật hạnh phúc khi có mẹ ở bên để uốn nắn, nhắc nhở. Có mẹ giặt giũ quần áo, lau dọn nhà cửa, nấu ăn cho gia đình.

Mẹ ơi, mẹ hy sinh cho con nhiều đến thế mà chưa bao giờ mẹ đòi con trả công. mẹ là người mẹ tuyệt vời nhất, cao cả nhất, vĩ đại nhất. Đi suốt đời này có ai bằng mẹ đâu. Có ai sẵn sàng che chở cho con bất cứ lúc nào. Ôi mẹ yêu của con! Giá như con đủ can đảm để nói lên ba tiếng: “Con yêu mẹ!” thôi cũng được. Nhưng con đâu dũng cảm, con chỉ điệu đà ủy mị chứ đâu được nghiêm khắc như mẹ. Con viết những lời này, dòng này mong mẹ hiểu lòng con hơn. Mẹ đừng nghĩ có khi con chống đối lại mẹ là vì con không thích mẹ. Con mãi yêu mẹ, vui khi có mẹ, buồn khi mẹ gặp điều không may. mẹ là cả cuộc đời của con nên con chỉ mong mẹ mãi mãi sống để yêu con, chăm sóc con, an ủi con, bảo ban con và để con được quan tâm đến mẹ, yêu thương mẹ trọn đời. Tình mẫu tử là tình cảm thiêng liêng nhất trên đời này. Tình cảm ấy đã nuôi dưỡng bao con người trưởng thành, dạy dỗ bao con người khôn lớn. Chính mẹ là người đã mang đến cho con thứ tình cảm ấy. Vì vậy, con luôn yêu thương mẹ, mong được lớn nhanh để phụng dưỡng mẹ. Và con muốn nói với mẹ rằng: “Con dù lớn vẫn là con mẹ. Đi suốt đời lòng mẹ vẫn theo con.”

5. Văn tả mẹ đang nấu cơm lớp 6

Đề bài: tập làm văn lớp 6 tả về mẹ.

Bài làm:

Trong gia đình, người mà em yêu quý nhất là mẹ, mẹ là người đã chăm lo cho em mỗi ngày từ bữa ăn đến giấc ngủ. Trong em mẹ là người phụ nữ giản dị nhưng tuyệt vời.

Mẹ em năm nay đã ba mươi lăm tuổi, cái tuổi không còn trẻ nữa. Mẹ em không cao nhưng có dáng người cân đối và có phần hơi đầy đặn. Khuôn mặt mẹ tròn trịa phúc hậu, trên khuôn mặt ấy đã ẩn hiện những nốt tàn nhan báo hiệu tuổi tác. Nổi bật trên khuôn mặt ấy là đôi mắt to hiền dịu. Đôi mắt ấy luôn nhìn em với tất cả tình yêu thương trìu mến cho em động lực mỗi khi gặp khó khăn, vỗ về em khi em buồn, cho em cảm thấy được yêu thương và bảo vệ, lấp lánh khi em đạt điểm tốt. Đôi mắt ấy u buồn khi em làm sai, ánh lên những niềm vui sướng khi em làm việc tốt. Mỗi lần nhìn vào đôi mắt ấy, em lại tự thấy mình có bổn phận phải không để đôi mắt ấy ướt lệ.

Làn da mẹ hơi ngăm đen vì những năm tháng dãi dầu mưa nắng lo cho gia đình, đó là một làn da khỏe khoắn, nồng thở vị cần cù, chịu khó. Có lẽ điều nổi bật nhất ở mẹ là mái tóc đen bóng, mượt mà dài đến gần eo, em rất thích mỗi sáng giúp mẹ chải tóc, tóc mẹ vừa mượt vừa dày, khi búi trông rất đẹp. Mẹ em cũng rất quý bộ tóc ấy, mẹ thường gội đầu bằng bồ kết, chứ ít khi gội bằng dầu, mẹ bảo gội bằng bồ kết tóc vừa đen vừa chắc. Đôi bàn tay mẹ xương xương mà ấm áp với những ngón tay thon thon như búp măng, mỗi lần áp má lên đôi bàn tay mẹ em lại thấy ấm áp lạ thường khi cảm nhận được sự gồ ghề của những vết chai thô ráp trên lòng bàn tay ấy. Khi ấy em lại thương mẹ vô cùng, em chỉ mong mình lớn thật nhanh để đỡ đàn mẹ cho mẹ đỡ vất vả.

Mẹ em là một người luôn vun vén cho gia đình. Ngày thường dù đi làm nhưng mọi việc trong nhà mẹ đều lo chu toàn. Năm nào mẹ cũng mua đồ mới cho em nhưng có những bộ quần áo mẹ mặc mấy năm, em hỏi mẹ đều bảo là vì vẫn mặc được. Em biết đó không chỉ vì là do mẹ giản dị mà còn vì mẹ muốn tiết kiệm cho gia đình cho em được sung sướng hơn. Mẹ vô cùng tiết kiệm nhưng lại rất chiều chị em em. Chúng em có đầy đủ những điều mình thích không thiếu một thứ. Nhưng mẹ cũng vô cùng nghiêm khắc mỗi khi chúng em mắc lỗi, cho dù là lỗi to hay nhỏ mẹ cũng nhất định phạt nặng để chúng em biết lỗi và nhớ sửa sai.

Em rất hạnh phúc vì được là con của mẹ, em tự hứa với lòng nhất định phải học hành chăm chỉ nên người để mẹ tự hào và cho mẹ những ngày tháng hạnh phúc.

6. Bài văn tả mẹ khi em bị ốm lớp 6

Đề bài : Hãy miêu tả hình ảnh mẹ lúc em ốm.

Bài làm:

"Lòng mẹ bao la như biển Thái Bình dạt dào

Tình mẹ tha thiết như dòng suối hiền ngọt ngào."

Quả đúng như vậy tình cảm mẹ dành cho ta là vô bờ bến, là đáng sinh thành nuôi dưỡng ta khôn lớn trưởng thành, sẵn sàng chia sẻ ngọt bùi cho con. Hình ảnh mẹ luôn chiếm vị trí quan trọng trong trái tim nhỏ bé của tôi.

Năm nay mẹ tôi đã bước sang tuổi bốn mươi, cái tuổi không còn được trẻ nữa. Mẹ không cao lắm, dáng người dong dong, mẹ không mập lắm và có phần hơi gầy bởi có lẽ mẹ phải lo toan vất vả mọi công việc trong gia đình. Khuôn mặt mẹ hình trái xoan ưa nhìn, nước da mẹ không được trắng hồng mà hơi ngăm ngăm đen vì những năm tháng dãi dầu với nắng mưa, nước da bánh mật nhưng khỏe khoắn cùng với chiếc mũi dọc dừa rất hài hòa với gương mặt của mẹ. Nổi bật trên khuôn mặt xinh xắn của mẹ là đôi mắt. Mọi người thường nói đôi mắt là cửa sổ tâm hồn. Thật đúng như vậy, mỗi khi tôi được điểm cao đôi mắt ấy luôn ánh lên niềm vui còn khi tôi được điểm kém hay vô tình làm việc gì khiến mẹ buồn thì đôi mắt ấy lại nặng trĩu nỗi buồn. Mỗi lần nhìn vào đôi mắt ấy, tôi thấy cả một vùng trời yêu thương mà mẹ dành cho mình. Mẹ có hàm răng trắng, đều tăm tắp như hạt bắp.

Mỗi khi mẹ cười để lộ ra hàm răng cùng với chiếc răng khểnh trông mẹ thật duyên. Nụ cười hiền từ ấm áp như truyền cho tôi hơi ấm của tình thương. Mái tóc mẹ không còn đen nhánh như trước nữa bởi có lẽ mái tóc ấy phải hứng bao sương gió. Đôi tay mẹ không còn là đôi tay búp măng như thời con gái nữa mà giờ cũng có những vết chai sạn, những vết nứt nẻ. Mỗi khi áp vào má tôi đôi bàn tay thô ráp thì tôi cảm nhận được nỗi vất vả của mẹ và lúc đó tôi chỉ ước sẽ giúp đỡ mẹ thật nhiều lúc này.

Mẹ là người luôn quan tâm đến gia đình. Ban ngày mẹ đi làm, tối về mẹ còn vun vén cho công việc nhà. Tuy bận công việc nhưng mẹ cũng không quan tâm đến con cái. Vào mỗi buổi tối mẹ thường dạy tôi học bài, có bài nào không hiểu mẹ còn ân cần giảng giải cho tôi từng li từng tí để tôi hiểu bài hơn. Mẹ tôi tính tình rất hiền nhưng lại vô cùng nghiêm khắc trong công việc. Tôi nhớ có lần tôi mắc lỗi làm mẹ buồn lòng, và lúc đó mẹ cũng đã chỉ cho tôi cái đúng cái sai, cái nên làm hay không để tôi thay đổi. Dù là lỗi to hay nhỏ thì mẹ đều nghiêm khắc phạt tôi ở những mức độ khác nhau để rút ra bài học cho bản thân. Vì thế tôi cũng luôn phải ý thức bản thân phải sống tốt để mẹ không phiền lòng. Mẹ như ngọn gió sưởi ấm cho con mỗi khi đông về, mẹ như vầng mặt trời của mỗi đứa con. Vào mỗi buổi tối mẹ thường kể cho tôi nghe rất nhiều những câu

chuyện thú vị rồi mẹ cũng hát ru tôi bằng giọng ngọt ngào, trù mến, thân thương. Qua lời ru của mẹ tôi cũng cảm nhận được tình yêu thương vô bờ bến mẹ dành cho ta.

Tình mẫu tử là tình cảm thiêng liêng, tình cảm ấy đã nuôi ta khôn lớn trưởng thành và chính mẹ là người đã mang đến cho con thứ tình cảm đáng kính trọng. Mẹ như là nguồn động lực dõi theo bước chân ta trên chặng đường dài. Tôi tự nhủ sẽ cố gắng học tập thật tốt để mẹ vui lòng.

7. Bài văn tả về người mẹ lớp 6 ngắn nhất

Hằng ngày, sau giờ làm việc, mẹ lại tất bật với các công việc nội trợ. Mẹ luôn muốn nấu cho gia đình những bữa ăn thật ngon, đồng thời cũng muốn chỉ dạy cho em cách thức nấu ăn nên mẹ bảo em xuống bếp phụ mẹ một vài việc. Năm nay, tuổi mẹ đã gần bốn mươi. Mái tóc ngắn, gọn gàng đã tạo cho mẹ một dáng vẻ thật khỏe mạnh.

Đặt chiếc giỏ đi chợ xuống, mẹ vội lấy cái cài tóc để cố định tóc cho gọn gàng. Em tíu tít bên mẹ dành phần phụ việc. Mẹ đưa rổ gạo cho em vo rồi đổ vào nồi cơm điện và nhấn nút. Trong khi chờ cơm chín, mẹ nhanh nhẹn lấy thức ăn trong giỏ ra và đặt lên bàn bếp. Mẹ thật khéo chọn, thực phẩm nào cũng tươi roi rói. Rồi mẹ cùng em nhặt rau, bàn tay mẹ thoăn thoắt lựa sạch những lá úa cọng già. Em nhanh nhẹn dành phần rửa rau để mẹ bày thớt và dao làm các món chính. Mẹ cầm từng con cá tươi, khéo léo cắt sạch đuôi, vây rồi cẩn thận móc hết ruột và mang của chúng. Từng lát thịt mỏng, đều tăm tắp cũng đã được mẹ cắt xong và ướp gia vị. Khi cơm đã sôi, mẹ lấy đũa quây tròn gạo để hạt gạo thấm đầy nước rồi đập nắp lại. Mẹ bắc nước lên để nấu canh, tranh thủ kho thịt, chiên cá. Với tài nấu nướng của mẹ, chẳng mấy chốc mâm cơm nóng hổi đã sẵn sàng. Đĩa thịt kho đậu hũ bổ dưỡng cùng đĩa cá chiên vàng thơm phức đặt cạnh tô canh cải ngọt xanh mượt. Em bày chén đũa ra rồi nhanh nhẩu chạy lên mời ba và em trai ăn cơm.

Mọi người vừa ăn vừa xuýt xoa khen ngon. Mâm cơm hết sạch đã chứng tỏ mẹ là người nội trợ tài ba nhất. Em rất ngưỡng mộ mẹ vì mẹ luôn biết cách nấu cho cả nhà những bữa cơm bổ dưỡng đúng theo thể trạng mỗi người. Em càng yêu mẹ hơn vì nhờ có sự chăm sóc chu đáo của mẹ mà em ngày càng cao lớn, khỏe mạnh. Em sẽ cố gắng học giỏi để mẹ luôn hài lòng.

8. Bài tập làm văn tả mẹ lớp 6 chọn lọc nhất

Ngày còn nhỏ, tôi luôn ước mẹ mình là một cô giáo. Tôi muốn một lần được trải cảm giác có mẹ là giáo viên, được hãnh diện với các bạn trong lớp. Nhưng càng lớn, tôi càng yêu mẹ hơn, dù mẹ chỉ là một nông dân bình thường.

Mẹ tôi quanh năm lam lũ, vất vả, lúc nào cũng tất bật. Vì vậy, dù mới hơn ba mươi tuổi nhưng trông mẹ như già hơn tuổi rất nhiều. Nơi khoe mắt mẹ đã hằn những vết chân chim nhưng vẫn không làm mờ đi đôi mắt sáng với ánh nhìn hiền hòa. Mỗi lần anh em tôi mắc lỗi, đôi mắt ấy lại nhìn chúng tôi đầy nghiêm khắc. Và cũng đôi mắt ấy đã thức trắng bao đêm mỗi lần tôi bị ốm.

Bao giờ cũng vậy, mẹ luôn dành tình yêu đong đầy cho chúng tôi. Đôi mắt ấy cũng là thứ duy nhất tôi được thừa hưởng từ mẹ. Mỗi lần có người khen tôi có đôi mắt giống mẹ, tôi cảm thấy vô cùng tự hào, hãnh diện. Tôi là con gái của mẹ mà! Trên da mặt mẹ còn có nhiều vết nám. Đó là dấu ấn của bao ngày dãi nắng dầm mưa.

Nghे ngoại kể, ngày trẻ da mẹ đẹp lắm, má lúc nào cũng trắng hồng. Tôi cảm thấy đáng tiếc vô cùng vì tôi lại giống bố ở làn da ngăm ngăm. Nhưng cái mà mẹ luôn tự hào nhất, chăm chú nhất về bản thân lại là mái tóc. Dù vất vả từ ngày nhỏ nhưng mái tóc của mẹ dường như không có tuổi. Nó dài, đen, óng mượt mà ngay cả những thiếu nữ cũng phải mơ ước.

Tôi rất thích ngắm mẹ hong tóc, nắng tràn lên mái tóc mẹ, nhảy nhót, lung linh. Mùi hương hoa bưởi cứ phảng phất, thơm nồng. Dáng người của mẹ nhỏ bé nhưng nhanh nhẹn, hoạt bát. Lúc nào mẹ bước đi cũng vội vã, thoăn thoắt. Mọi người thường nói mẹ có dáng đi vất vả. Thì cũng phải thôi, bởi bố đi bộ đội xa nhà, một mình mẹ chăm sóc ông bà nội, nuôi nấng anh em chúng tôi. Bao gánh nặng dồn lên đôi vai bé nhỏ của mẹ, bao công việc để chăm sóc gia đình khiến mẹ không thể thong thả, khoan thai. Hai bàn tay của mẹ gầy gầy, xương xương. Nhưng với tôi nó đẹp như bàn tay cô giáo. Đôi bàn tay ấy đã lo cho tôi từng bữa ăn, giấc ngủ, ôm ấp tôi khi tôi còn ẵm ngửa, dắt tôi đi những bước chập chững đầu tiên. Mẹ tôi ăn mặc cũng rất giản dị. Bao nhiêu năm rồi, vẫn những chiếc áo bà ba đã sờn màu. Mẹ thường đùa rằng mặc như thế vừa thoải mái, vừa đẹp. Chỉ khi nào có dịp đặc biệt, mẹ mới mặc những chiếc áo mới bố mua tặng mỗi dịp về thăm nhà.

Ngày nào cũng vậy, mẹ luôn là người dậy sớm nhất nhà. Mẹ chuẩn bị bữa sáng cho anh em tôi, cho lợn gà ăn và dọn nhà cửa. Mẹ chăm sóc cho chúng tôi từng li từng tí. Dù bận rộn đến đâu, mỗi buổi tối, mẹ vẫn dành thời gian để kèm anh em tôi học bài. Mẹ chính là cô giáo đặc biệt của

chúng tôi. Mẹ còn dạy chúng tôi cách cư xử trong cuộc sống, dạy chúng tôi những bài đồng dao mà mẹ còn nhớ được.

Mẹ cứ lặng lẽ đi bên cuộc đời của tôi và anh tôi. Tôi lớn lên trong tình yêu thương bao la của mẹ. Trong câu hát mẹ ru tôi, có nước mắt của sự yêu thương và hi vọng. Tôi không thể nói hết được tình yêu dành cho mẹ. Chỉ biết rằng mình phải cố gắng thật nhiều để mẹ vui. Cô giáo nói: “Trong tất cả các kì quan thì trái tim người mẹ là kì quan vĩ đại nhất”. Tôi sẽ cố gắng học tập thật tốt để mẹ luôn cười. Mẹ à! Con yêu mẹ.

9. Hãy miêu tả hình ảnh mẹ lúc em ốm

Mỗi chúng ta sinh ra ai cũng đều có mẹ. Mẹ luôn là người che chở, đùm bọc và quan tâm chúng ta từng li từng tí. Đối với mỗi người thì mẹ chúng ta luôn là người tuyệt vời nhất. Dù mẹ có xấu xí, già nua hay như thế nào thì vẫn là mẹ của chúng ta. Đối với em, mẹ em luôn là người tuyệt vời nhất. Em yêu mẹ em nhất trên đời.

Năm nay, mẹ em bốn mươi tuổi. Thân hình mảnh mai, thon thả đã tôn thêm vẻ đẹp sang trọng của người mẹ hiền từ. Mái tóc đen óng mượt mà dài ngang lưng được mẹ thắt lên gọn gàng. Đôi mắt mẹ đen láy luôn nhìn em với ánh mắt trìu mến thương yêu. Khuôn mặt mẹ hình trái xoan với làn da trắng. Đôi môi thắm hồng nằm dưới chiếc mũi cao thanh tú càng nhìn càng thấy đẹp. Khi cười, nhìn mẹ tươi như đóa hoa hồng vừa nở ban mai. Đôi bàn tay mẹ rám nắng các ngón tay gầy gầy xương xương vì mẹ phải tảo tần để nuôi nấng, dìu dắt em từ thuở em vừa lọt lòng.

Mẹ làm nghề nông nhưng mẹ may và thêu rất đẹp. Đặc biệt mẹ may bộ đồ trông thật duyên dáng, sang trọng. Ở nhà, mẹ là người đảm nhiệm công việc nội trợ. Mẹ dạy cho em các công việc nhẹ nhàng như: quét nhà, gấp quần áo... Còn bố thì giúp mẹ giặt đồ, dọn dẹp nhà cửa sạch sẽ.

Thỉnh thoảng, mẹ mua hoa về chưng ở phòng khách cho đẹp nhà. Mỗi khi khách đến, mẹ luôn đón tiếp niềm nở, nồng hậu, mời khách đĩa trái cây và nước mát. Mẹ luôn dậy sớm để chuẩn bị bữa ăn sáng cho cả nhà, để hai anh em cùng cắp sách đến trường kịp giờ học.

Khi em ốm đau mẹ phải thức suốt đêm để chăm sóc. Mẹ lo thuốc cho em uống kịp thời. Mẹ nấu cháo và bón cho em từng thìa. Tuy công việc đồng áng bận rộn nhưng buổi tối mẹ thường dành khoảng ba mươi phút để giảng bài cho em. Sau đó mẹ chuẩn bị đồ để sáng mai dậy sớm lo buổi sáng cho gia đình.

Mẹ rất nhân hậu, hiền từ. Mẹ chưa bao giờ mắng em một lời. Mỗi khi em mắc lỗi, mẹ dịu dàng nhắc nhở em sửa lỗi. Chính vì mẹ âm thầm lặng lẽ dạy cho em những điều hay lẽ phải mà em rất kính phục mẹ. Mẹ em là vậy. Mẹ ơi, con yêu mẹ lắm. Mỗi khi được mẹ ôm ấp trong vòng tay ấm áp của mẹ, con thấy mình thật hạnh phúc vì có mẹ.

Con luôn yêu thương mẹ và tự hào vì được làm con của mẹ. Tấm lòng của mẹ bao la như biển cả. "Đi khắp thế gian không ai tốt bằng mẹ....". Con mong sao cho mình mau lớn để có thể giúp cho mẹ đỡ vất vả hơn. Con hứa sẽ chăm học và cố gắng học thật giỏi để báo đáp công ơn sinh thành nuôi nấng con nên người, mẹ ơi.

10. Bài văn tả mẹ lớp 6 hay

"Lòng mẹ bao la như biển Thái Bình dạt dào

Tình mẹ tha thiết như dòng suối hiền ngọt ngào."

Quả đúng như vậy tình cảm mẹ dành cho ta là vô bờ bến, là đáng sinh thành nuôi dưỡng ta khôn lớn trưởng thành, sẵn sàng chia sẻ ngọt bùi cho con. Hình ảnh mẹ luôn chiếm vị trí quan trọng trong trái tim nhỏ bé của tôi.

Năm nay mẹ tôi đã bước sang tuổi bốn mươi, cái tuổi không còn được trẻ nữa. Mẹ không cao lắm, dáng người dong dong, mẹ không mập lắm và có phần hơi gầy bởi có lẽ mẹ phải lo toan vất vả mọi công việc trong gia đình. Khuôn mặt mẹ hình trái xoan ưa nhìn, nước da mẹ không được trắng hồng mà hơi ngăm ngăm đen vì những năm tháng dãi dầu với nắng mưa, nước da bánh mắt nhưng khỏe khoắn cùng với chiếc mũi dọc dừa rất hài hòa với gương mặt của mẹ. Nổi bật trên khuôn mặt xinh xắn của mẹ là đôi mắt. Mọi người thường nói đôi mắt là cửa sổ tâm hồn. Thật đúng như vậy, mỗi khi tôi được điểm cao đôi mắt ấy luôn ánh lên niềm vui còn khi tôi được điểm kém hay vô tình làm việc gì khiến mẹ buồn thì đôi mắt ấy lại nặng trĩu nỗi buồn. Mỗi lần nhìn vào đôi mắt ấy, tôi thấy cả một vùng trời yêu thương mà mẹ dành cho mình. Mẹ có hàm răng trắng, đều tăm tắp như hạt bắp.

Mỗi khi mẹ cười để lộ ra hàm răng cùng với chiếc răng khểnh trông mẹ thật duyên. Nụ cười hiền từ ấm áp như truyền cho tôi hơi ấm của tình thương. Mái tóc mẹ không còn đen nhánh như trước nữa bởi có lẽ mái tóc ấy phải hứng bao sương gió. Đôi tay mẹ không còn là đôi tay búp măng như thời con gái nữa mà giờ cũng có những vết chai sạn, những vết nứt nẻ. Mỗi khi áp vào má

tôi đôi bàn tay thô ráp thì tôi cảm nhận được nỗi vất vả của mẹ và lúc đó tôi chỉ ước sẽ giúp đỡ mẹ thật nhiều lúc này.

Mẹ là người luôn quan tâm đến gia đình. Ban ngày mẹ đi làm, tối về mẹ còn vun vén cho công việc nhà. Tuy bận công việc nhưng mẹ cũng không quan tâm đến con cái. Vào mỗi buổi tối mẹ thường dạy tôi học bài, có bài nào không hiểu mẹ còn ân cần giảng giải cho tôi từng li từng tí để tôi hiểu bài hơn. Mẹ tôi tính tình rất hiền nhưng lại vô cùng nghiêm khắc trong công việc. Tôi nhớ có lần tôi mắc lỗi làm mẹ buồn lòng, và lúc đó mẹ cũng đã chỉ cho tôi cái đúng cái sai, cái nên làm hay không để tôi thay đổi. Dù là lỗi to hay nhỏ thì mẹ đều nghiêm khắc phạt tôi ở những mức độ khác nhau để rút ra bài học cho bản thân. Vì thế tôi cũng luôn phải ý thức bản thân phải sống tốt để mẹ không phiền lòng. Mẹ như ngọn gió suối ấm cho con mỗi khi đông về, mẹ như vầng mặt trời của mỗi đứa con. Vào mỗi buổi tối mẹ thường kể cho tôi nghe rất nhiều những câu chuyện thú vị rồi mẹ cũng hát ru tôi bằng giọng ngọt ngào, trìu mến, thân thương. Qua lời ru của mẹ tôi cũng cảm nhận được tình yêu thương vô bờ bến mẹ dành cho ta.

Tình mẫu tử là tình cảm thiêng liêng, tình cảm ấy đã nuôi ta khôn lớn trưởng thành và chính mẹ là người đã mang đến cho con thứ tình cảm đáng kính trọng. Mẹ như là nguồn động lực dõi theo bước chân ta trên chặng đường dài. Tôi tự nhủ sẽ cố gắng học tập thật tốt để mẹ vui lòng.

Trên đây là toàn bộ phần hướng dẫn cách làm bài văn hay lớp 6 tả về mẹ đã được chúng tôi sưu tầm mong rằng sẽ là những bài tham khảo, nguồn tư liệu bổ ích nhất giúp các em học tốt hơn môn ngữ văn 6.